

Arrest

nr. 191 571 van 5 september 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 16 maart 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 februari 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 april 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 mei 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. JACOBS en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten. U bent geboren in Kirkoeq, de hoofdstad van de provincie Kirkoeq te Irak op 15 juli 1993. U heeft uw hele leven in het ouderlijk huis gewoond, hoofdzakelijk in de wijk Rahimawa in Kirkoeq (Kirkuk), maar voor de val van Saddam Hussein heeft u enige tijd in Erbil (Hawler) gewoond. U hangt de soennitische geloofsstrekking aan. Tevens bent u Koerdisch van etniciteit, behorend tot de stam (ashira) Shwani.

Uw vader baat een handelszaak uit en verkoopt er zuivelproducten. U bent enig kind. Uw ouders wonen momenteel nog steeds op hetzelfde adres in de wijk Rahimawa als waar u destijds woonde. Vanaf 2006 bent u begonnen met werken. Eerst hielp u uw vader in zijn handelszaak en daarna bent u voor een smid gaan werken. In 2013 begon u uw eigen zaak in de Tappa wijk in Kirkoeq. U deed aan metaalbewerking. U had inmiddels ook al een medewerker in dienst.

In mei 2015 kreeg u via een familielid de opdracht om voor de lokale politie van Kirkoeq gepantserde daken voor pick up trucks te maken.

Op 20 september 2015 kreeg u telefoon van een lid van de militante beweging Daesh (IS/ISIS/ISIL). Toen u in de gaten had dat het een soort aanwervingscampagne voor Daesh betrof legde u snel de telefoon neer. U veranderde daarna direct van telefoonnummer.

Op 26 september 2015 kreeg u een opdracht van de politie om een gepantserd dak op één van hun auto's te assembleren. Kort nadat het werk gedaan was, kreeg u een tweede telefoontje van Daesh. Ze stelden u voor om hetzelfde werk dat u tot dan toe voor de politie deed voor hen te gaan doen. U kreeg dit keer 10 dagen om erover na te denken en u zou met de dood bedreigd zijn.

Op 29 september 2015 werd u opnieuw gebeld door iemand van Daesh. Dit keer werd u duidelijk gemaakt dat u uw zaak niet meer mocht open doen. U zou tevens opnieuw met de dood bedreigd zijn.

Op basis van deze laatste bedreiging besloot u het land te verlaten.

Op 1 oktober 2015 verliet u Irak. U bent met een bus naar Turkije gevlucht. Van daaruit bent u met een boot naar Griekenland gereisd. Vervolgens heeft u uw reis voortgezet, om via de Balkanroute België te bereiken op 12 oktober 2015. Op 15 oktober 2015 heeft u asiel aangevraagd in België.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u de volgende originele documenten neer: uw nationaliteitsbewijs, uw identiteitskaart, uw rijbewijs en de woonkaart van uw vader.

B. Motivering

Na een grondige analyse van uw asielaanvraag heeft het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) besloten dat u niet in aanmerking komt voor het bekomen van de vluchtelingenstatus, noch voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. U maakt niet aannemelijk dat u in Irak een gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, dient te koesteren of dat u een reëel risico op ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u zich beroept op vervolgingsfeiten ingevolge uw weigering om gerekruteerd te worden door Daesh en voor hen gepantserde daken voor pick up trucks te maken (gehoorverslag CGVS, dd. 25/11/2016, p. 7). Uw verklaringen zijn echter dermate ongeloofwaardig dat het CGVS dient te besluiten dat er geen oprechte vrees voor vervolging bestaat.

Zo is het weinig plausibel dat Daesh u zou willen rekruteren om voor hen gepantserde auto-onderdelen te maken. U bent immers een Koerd uit Kirkook, een stad die nooit door Daesh bezet is geweest en met een sterke aanwezigheid van Koerdische Peshmerga troepen (zie blauwe map: Washington Kurdish Institute, Kirkuk – Peshmerga Resilience and Triumph Against ISIS; ISW Iraq Control Map 25/11/2015). Het is bijgevolg niet evident dat Daesh u zou willen rekruteren. Bovendien heeft Daesh niet de middelen in Kirkook zelf om dat van u af te dwingen. Eveneens toont u geen enkele sympathie voor Daesh. Bijgevolg zouden uw werkzaamheden voor hen veiligheidsrisico's kunnen inhouden. U bent dan immers op de hoogte van de identiteit van enkele van hun leden en hun locatie. Geconfronteerd met het weinig plausible karakter van uw asielrelaas geeft u te kennen dat Daesh uw ervaring wil, aangezien u hetzelfde werk ook al voor de politie van Kirkook heeft gedaan (CGVS, p. 10). Uw verklaring versterkt echter de ongeloofwaardigheid van uw verhaal. U blijkt immers een goede band met de politie van Kirkook te hebben, waardoor de veiligheidsrisico's voor Daesh enkel toenemen. U bent er bijgevolg niet in geslaagd om uw vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Ten tweede bevat uw asielrelaas ongerijmdheden, inconsistenties en lacunes op essentiële punten en bijgevolg kan er ook geen enkel geloof aan gehecht worden. De lokale politie is een belangrijke klant van u en u doet belangrijk werk voor hen, toch meent u geen aangifte te kunnen doen uit vrees dat Daesh mogelijks geïnfiltreerd zou kunnen zijn bij de politie (CGVS, p. 7). U slaagt er vervolgens niet in om uw blote bewering te funderen. Na herhaaldelijk aandringen kon u enkel meegeven dat u niet durfde om aangifte in te dienen (CGVS, p. 10-11). Ook heeft u niet weten te concretiseren hoe Daesh op de hoogte is gekomen van uw werkzaamheden voor de politie, noch hoe ze aan uw nummer zijn gekomen. U gaf aan dat er een bord boven uw zaak hing met uw nummer erop (CGVS, p. 10), echter bent u daarna van nummer veranderd en wist men ook direct uw nieuwe nummer (CGVS, p. 10). U verklaarde bovendien dat men u met de dood heeft bedreigd en precies wist waar u woonde (CGVS, p. 7 en p. 11). Uw ouders die nog altijd op datzelfde adres wonen hebben echter nooit problemen gekend, noch zijn Daesh-leden u komen zoeken bij u thuis (CGVS, p. 11). Niets wijst erop dat er zich werkelijk vervolgingsfeiten hebben voorgedaan.

Ten slotte bent u bijzonder vaag over de bedreiging zelf. Gezien het algeheel ongeloofwaardige karakter van uw asielrelaas is dit een versterkende factor die nog eens de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen bevestigt. Gevraagd naar een gedetailleerde beschrijving van de bedreiging ontwijkt u eerst de vraag en vervolgens blijkt u niet in staat om concrete details mee te geven (CGVS, p. 11). Bovendien zijn er tegenstrijdigheden in uw summiere verklaringen. Zo beweert u in een eerste verklaring dat u zowel bij het 2e als 3e telefoongesprek met de dood bedreigd bent geweest (CGVS, p. 7). Naderhand meent u enkel in het derde telefoongesprek bedreigd te zijn geweest en bestond de bedreiging in het tweede gesprek enkel uit een opsomming van uw naam en woonplaats, wat u als

bedreiging opvatte (CGVS, p. 11). Daarnaast zou u bij het tweede gesprek nog 10 dagen bedenktijd hebben, wat vreemd is gezien u bij het eerste gesprek al de telefoon neerlegde toen men over Daesh begon te spreken. U veranderde zelfs uw telefoonnummer. Allemaal duidelijk tekenen dat u geen interesse toonde. Het derde gesprek is al na 7 dagen en men bedreigt u al meteen met de dood (CGVS, p. 7). Het is echter volstrekt onduidelijk hoe u zich dan bij hen moest voegen en hoe u met hen contact moest opnemen. Dit is duidelijk essentiële informatie om zelfs maar te kunnen ingaan op hun verzoek. Na herhaaldelijke confrontatie moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 9-11). Bijgevolg kan er ook geen geloof gehecht worden aan de vervolgingsfeiten die u zou hebben meegemaakt en dient er geconcludeerd te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève aannemelijk te maken, noch uw persoonlijke risico op het lijden van ernstige schade volgens de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw asielprocedure neergelegde documenten wijzigen voorgaande vaststellingen niet. Uw nationaliteitsbewijs, uw identiteitskaart, uw rijbewijs en de woonkaart van uw vader tonen enkel uw identiteit, etnische afkomst en uw woonplaats, waarover er geen twijfel bestaat.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Asielzoekers uit Irak krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de asielzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies. Daarenboven blijkt het geweldsniveau en de impact van het geweld regionaal erg verschillend te zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak en gegeven uw etnische afkomst als Koerd, dient in casu de veiligheidssituatie in de Koerdische Autonome Regio (KAR) te worden beoordeeld. De stad Kirkoeq, zijnde uw woonplaats, valt immers de facto onder het bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG) en u kunt zich als etnische Koerd vrij begeven binnen de noordelijke provincies die deel uit maken van de KAR.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Sulejmaniyah en Halabja, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. De Koerdische Autonome Regio (KAR) kent een zekere mate van stabiliteit, sociale cohesie en efficiënt optredende veiligheidsdiensten. Uit dezelfde informatie blijkt bovendien dat deze regio grotendeels ontsnapt aan het geweld dat in Irak plaatsvindt.

Wat het grondoffensief betreft dat IS sinds juni 2014 in Irak voerde, dient opgemerkt te worden dat dit hoofdzakelijk gesitueerd was in Centraal-Irak. De gebieden waar er strijd werd geleverd tussen de Koerdische peshmerga en de militanten van IS betroffen de zogenaamde betwiste gebieden, waaruit het Iraakse leger zich in juni 2014 massaal had teruggetrokken en waarover de peshmerga, in een tegenoffensief tegen IS (eind 2014- begin 2015), opnieuw de militaire controle verwierven. Deze gebieden behoren niet tot de erkende Koerdische Autonome Regio in Noord-Irak, met name de vier noordelijke provincies onder controle van de Koerdische Regionale Regering. Noch bij het offensief dat IS in augustus 2014 inzette in de betwiste gebieden, noch bij latere gewapende confrontaties tussen IS en de peshmerga in betwist gebied werd de grens van de Koerdische Autonome Regio overschreden. De peshmerga namen het gros van de door hen geclaimde betwiste gebieden in Centraal-Irak in en verlegden hiermee de Koerdische verdedigingslinie een stuk zuidelijker. De aan de gang zijnde gevechten situeren zich aldus uitsluitend in Centraal-Irak.

De offensieven van IS en de tegenoffensieven van de peshmerga en het hiermee gepaard gaande geweld in de Centraal-Iraakse provincies Ninewa, Tamim en Diyala hebben slechts een zeer beperkte impact op de veiligheidssituatie in de KAR.

Het terreurgeweld in de KAR is veel minder frequent dan elders in Irak, en in de regio heerst een relatieve stabiliteit. Er vonden de voorbije vier jaar drie grootschalige aanslagen plaats in de KAR, met name in september 2013, in november 2014 en in april 2015. Doelwit van deze aanslagen waren de Koerdische veiligheids- en overheidsdiensten en het Amerikaanse consulaat in Erbil. Bij deze aanslagen vielen een beperkt aantal burgerdoden. In 2016 vond geen terroristische aanslag plaats waarbij burgerslachtoffers vielen. De zeldzame terreurdaden in de KAR, opgeëist door IS, hebben over het algemeen geen burgers als doelwit, maar zijn hoofdzakelijk gericht op overheids- en veiligheidsdiensten. Dit veruiterlijkt zich in de grote vluchtelingenstroom naar Noord-Irak. De influx van nagenoeg 250.000 Syrische vluchtelingen en meer dan een miljoen IDP's uit Centraal-Irak die het IS-offensief ontvluchtten, heeft evenwel geen impact op de veiligheidssituatie in de KAR. Met de komst van de honderdduizenden IDP's in de regio en ter preventie van aanvallen van IS werden de veiligheidsmaatregelen in de KAR echter wel verhoogd. De veiligheidscontroles aan de controleposten aan de grens met Centraal-Irak (en Syrië) werden opgevoerd uit vrees voor infiltratie van IS-strijders onder Arabische IDP's.

Naast de blijvende spanningen omtrent de verdeling van de olie-export ende inkomstenverdeling hiervan, zet de onduidelijke toekomst van de zogeheten betwiste gebieden de relaties tussen de KRG en de Centraal-Iraakse regering op scherp. Dit heeft evenwel nauwelijks impact op de veiligheid van de Noord-Iraakse burgerbevolking, zeker niet nu de federale regering de Koerdische troepen nodig heeft bij het bestrijden van het gewelddadige IS.

Op 25 juli 2015 kwam een einde aan de twee jaar durende wapenstilstand tussen Turkije en de PKK. Sindsdien voert het Turkse leger opnieuw luchtaanvallen uit op PKK-doelwitten in Noord-Irak. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-basissen in het bergachtig en dunbevolkt grensgebied met Turkije. Hierbij worden echter soms ook naburige Koerdische dorpen getroffen, waarbij vooral materiële schade aan landbouwgronden en huizen wordt opgetekend. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Voor het eerst in tien jaar vonden sinds juni 2016 opnieuw Iraanse aanvallen plaats op de Noord-Iraakse grensregio in de strijd tegen Koerdische rebellen, meer bepaald op KDPI-doelwitten. Bij deze Iraanse aanvallen op het grensgebied van de KAR vielen geen burgerslachtoffers.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat het Iraakse noorden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, Najaf, Arbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de Iraakse of Koerdische autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Noord- of Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil en Suleymaniyah thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de Koerdische Autonome Regio niet alleen over de weg bereikbaar is. Tal van luchtvaartmaatschappijen bieden immers vluchten op Irak aan. Een terugvlucht naar Irak dient niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de Koerdische autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Noord-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat dat etnische Koerden de KAR vrij kunnen binnenkomen en over het algemeen geen garantsteller meer moeten opgeven om door de veiligheidscontrole te komen. Hoewel er na de bomaanslag in Erbil in april 2015, restrictieve maatregelen werden ingevoerd met betrekking tot binnenkomst en verblijf in de KRG-regio, trof deze verstrenging in hoofdzaak Arabieren en meer bepaald alleenstaande Soennitische mannen.

Etnische Koerden die het geweld in Centraal-Irak ontvluchtten, kunnen zich voorts vrij vestigen in de KARregio. Zij hebben over het algemeen geen probleem om een verblijfsvergunning te bekomen. Volgens sommige bronnen dienen Koerden zelfs geen verblijfsvergunning aan te vragen en hebben zij op basis van hun Iraakse identiteitskaart en Koerdische identiteit recht op verblijf in de KAR. Het lokale Asayish-kantoor zal een veiligheids- en achtergrondcontrole uitvoeren, wat een aantal weken in beslag neemt.

Ook Koerden uit Kirkoeq hebben vrije toegang tot de KAR, en kunnen zich er vrij vestigen en legaal verblijven, zelfs al is volgens verschillende bronnen de officiële overdracht van de registratie van Kirkoeq naar de KAR niet mogelijk. Wanneer men zijn identiteitskaart dient te vernieuwen, dient men zich dus

naar Kirkoeq te begeven, alwaar de KRG de volledige de facto controle heeft over de stad Kirkoeq en delen van de provincie in het Noorden.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in Noord-Irak vestigt.

Hoewel u in Kirkoeq bent geboren heeft u tot uw 10e levensjaar in Erbil gewoond (CGVS, p. 10). Hoewel u aangeeft er geen familie te hebben (CGVS, p. 5), bent u wel bekend met de stad. U weet immers nog heel precies dat u in de wijk Binslawā in Erbil heeft gewoond (CGVS, p. 3). U bent een etnische Koerd en het Sorani is uw moedertaal, tevens de meest gesproken taal in Iraaks Koerdistan. U bent metaalbewerker van beroep en u heeft reeds een eigen zaak uitgebaat in Kirkoeq (CGVS, p. 6-7). Uw vader is de eigenaar van een handelszaak in zuivelproducten (CGVS, p. 4) en uw vader heeft u een aanzienlijke som geleend voor uw reis naar België (CGVS, p. 9). Men kan redelijkerwijs aannemen dat uw vader over de middelen beschikt en zich bereidwillig verklaart om u te blijven ondersteunen, ook als u zich elders binnen de KAR zou vestigen. Er mag dan ook worden aangenomen dat u, die voldoende zelfstandig en initiatiefrijk genoeg is om naar Europa te reizen en zich in een vreemde gemeenschap te vestigen, bij terugkeer naar het land waarvan u de nationaliteit bezit, in staat is om buiten uw regio van herkomst in uw levensonderhoud te voorzien.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in Noord-Irak waar thans geen sprake is van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker stelt dat het feitenrelaas zoals geschetst door het CGVS *grosso modo* met de beleefde feiten overeenstemt. Hij benadrukt enkele elementen die door het CGVS niet worden betwist. Verder merkt hij op:

"Verzoekende partij woonde in Kirkoeq, wijk Rahimawa, maar haar atelier was aan de rand van Kirkoeq, in Tappa.

Deze wijk is uiteraard minder beveiligd.

Verzoekende partij laat hierbij opmerken dat de meeste Koerden de Soennitische geloofstrekking aanhangen zodat sommigen ook aangetrokken worden door Isis extreem religieuze strekkingen.

Zij stelt tevens dat de Koerden uiteindelijk in eerste instantie ISIS tegenvechten om hun eigen belangen te dienen en hun macht op het grondgebied uit te breiden, met het doel dat de veroverde gebieden de grenzen van een autonome Republiek zouden afbakenen.

Ten aanzien van het buitenland, lokt de strijd van de Peshmergatroepen tegen ISIS sympathie.

Op intern gebied blijft de situatie onduidelijk in Irak, vermits de hulp van de Peshmerga noodzakelijk blijft om de milities en de Irakeze troepen te steunen, maar dat anderszijds de regering ook bewust is dat de Koerden hiervoor beloning gaan eisen.

Op intern gebied binnen Kurdistan is de situatie evengoed onduidelijk en onzeker; twee partijen vechten voor de macht, corruptie blijkt eveneens belangrijk te zijn en deels van de Soennitische Koerden kijken naar een meer radicale Islam.

Verder stelt verzoekende partij dat de bevrijding of de pogingen om door Daesh ingenomen regio's te bevrijden, (zoals thans Mossul) een enorme verplaatsing van bevolking voor gevolg heeft, waartussen uiteraard ook mensen van DAESH die het Koerdisch grondgebied binnen dringen.

Verzoekende partij meent om deze redenen geen steun of bescherming te kunnen vinden bij haar autoriteiten."

2.2. Verzoeker beroept zich in een enig middel op de:

"Schending van art. 2 par. 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motiveringsplicht van administratieve akten, artikel 48/3 en 48/4 en artikel 62 van de Wet van 15.12.1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdeling;

Schending van het beginsel van behoorlijk bestuur dat bij de administratie rust en bij het voorbereiden en opmaken van een administratieve beslissing;

schending van artikel 3 van het EVRM , Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden zoals gewijzigd door Protocol Nr. 11 met de aanvullende Protocollen Nrs. 1,4, 6, 7,12 en 13 en artikel 1 van de Conventie van Genève ;

Schending van Artikel 17 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen

Schending van Artikel 4 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft."

Verder geeft hij een algemene uiteenzetting omtrent de inhoud van de motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht en wijst hij erop dat de Raad over volheid van rechtsmacht beschikt. Eveneens citeert hij een aantal van de aangevoerde bepalingen.

Verzoeker vervolgt:

"De bestreden beslissing is eigenlijk enkel gebaseerd op een heel subjectieve analyse van de situatie ter plaatse die er toe leidde tot de ongeloofwaardigheid van het relaas te besluiten.

De Iraakse context is complex en geenszins stabiel en binnen dit context schrijft zich nog de meer complexe context van het Iraakse Koerdistan .

Het CGVS houdt geen rekening hiermee ondanks het feit dat de CEDOCA informatie naar de constate evolutie en de complexiteit van de situatie in Irak, inbegrepen Koerdistan wijst.

(...)

De beslissing tot ongeloofwaardigheid steunt in casu niet op tegenstrijdigheden of ongerijmheden in hoofde van verzoekende partij, doch wrel op de subjectieve analyse van de feiten die het CGVS maakt.

Het CGVS gaat er inderdaad van uit dat ISIS niet aanwezig is in Kirkook (district en stad) en dat ISIS geen enkele reden had om een Koerdisch jongeman te rekruteren.

Dat het echter zo is dat deze stelling door geen enkel objectief element uit het dossier gestaafd wordt.

Uit de Cedoca informatie kan geen enkele informatie geput worden die deze stelling zou kunnen staven.

De loutere gelegenheid dat Kirkook gecontroleerd wordt door de Peshmaga troepen is uiteraard niet van die aard om in Kirkook de aanwezigheid van aanhangers van ISIS uit te sluiten.

Bovendien dient te worden opgeworpen dat verzoekende partij geenszins vermeld heeft Isis leden te hebben ontmoeten, doch wel dat zij telefonisch gecontacteerd werd en dat wie haar opbelde precieze en correcte informatie over haar beschikte : dat haar eerste GSM NUMMER "gekend " was was op zich niets uitzonderlijk, vermits dit numme publiek was en op haar zaak aangeplakt was. Wat reeds meer merkwaardig was, was dat haar privéadres eveneens bekend was (de plaats waar zij binnen in de stad met haar ouders woonde) en dat zij ook op haar nieuw nummer opgebeld kon worden.

Dit duidt uiteraard op het feit dat de mensen die haar opbelden goed e constant geïnformeerd werden, maar geenszins op het feit dat de mensen die haar contacteerden vanuit Kirkook belden.

Evenmin bestaan er aanwijzingen dat de Isisleden die haar contacteerden haar onmiddellijk een bestelling wilden plaatsen.

Daar verzoekende partij de vlucht nam nadat zij haar weigering had bekend gemaakt, werden de contacten zover niet gevoerd.

De scénario die het CGVS opbouwt is derhalve niet correct en kan derhalve evenmin de redenering dragen.

Het CGVS gaat er verder ook vanuit dat ISI geen nood zou hebben te recruter, hetgeen inhoudt dat ISIS autonoom en in alle "vakken" specialisten zou hebben.

Nogmaals dient te worden vastgesteld dat deze stelling geen steun vindt in het administratief dossier.

Dat uit de informatie die de verzoekende partij heeft kunnen opzoeken echter wel blijkt dat ISIS recruteerde, - in casu bij mensen die metaal konden bewerken-, hetgeen de stelling van het CGVS tegenspreekt.

(...)

Deze recente informatie bevestigt niet alleen dat ISIS recruteerde helemaal niet ver van Kirkook, maar ook dat Kirkook afgelopen jaar aangevallen werd door isis , hetgeen toch naar aanwezigheid van leden wijst;

De redenering kan niet worden gevolgd .

Verzoekende partij heeft de reden aangegeven waarom zij besloot de bedreigingen niet aan de politie te melden, met name zijn vrees ten aanzien van DAESH en de vrees dat de Politie door DAESH LEDEN geïnfilteerd zou zijn ; Deze vrees bestond reeds eerder maar haar mening werd nog bevestigd door precies het feit dat wie haar belde zo goed en snel geïnformeerd was, juist in verband met haar werk voor de Politie en haar nieuw telefoonnummer.

Verzoekende partij heeft een coherent antwoord gegeven.

Het is integendeel de redenering van het CGVS die niet correct is.

De vrees van de verzoekende partij is geen blote bewering doch steunt op de in 2015 reeds aanwezige ontevredenheid van de Koerdische bevolking ten aanzien van haar "leiders".

Die ontevredenheid en ook de wantrouw ten aanzien van de "regering" heeft zich trouwens na het vertrek van de verzoekende partij uit Koedistan openlijk geuit, zoals de verdere info aanduidt: Deze informatie duidt eveneens op de heel uiteenlopende belangen die de Peshmergagroepen hebben om Daesh openlijk te bestrijden, belangen die geenszins uitsluiten dat sommige Koeden op religieuze basis de ISIS steunen.

(...)

De stelling en analyse van het CGVS kan geenszins worden gevold. De beslissing dient minstens te worden vernietigd

Verder stelt het CGVS:

(...)

Het CGVS put deze tweede motivering uit zijn eerste motivering, niet de ogelooftwaardigheid van het relaas. Zoals reeds uiteengezet kan deze redenering niet worden gevolgd.

wat de tweede motivering dient te worden aangestipt dat het cgvs geen enkele rekening houdt met de GEGRONDE VREES die eenieder dan ook ten aanzien van daesh IN Irak koestert!

Verzoekende partij kon geen enkel twijfel hebben nopens het feit dat zij door Daesh gecontacteerd werd, vermits haar gevraagd werd voor Daesh te werken en hun wagens om te zetten in gepantserde wagens, een werk die zij als smid reeds uitgevoerd had voor de Politie.

Vanaf het ogenblik dat zij de medewerking geweigerd had, had zij een gegronde reden om te vrezen en was haar leven in gevaar;

Het is in de Iraakse context totaal redeloos te stellen dat men ten onrechte "juist" voor telefonische bedreigingen zou vluchten

In Irak weet men al te goed dat Daesh niet langdurig onderhandelt en tot actie overgaat, op gruwelijke manier.

In casu is het niet de bedreiging maar eerder de weigering tot medewerking die de dood betekent.

Dat de verdere informatie niet alleen naar de aanwezigheid van ISIS in de buurt wijst doch ook naar de expeditieve eliminatie van wie Daesh iets durft weigeren...

Deze info toont eveneens aan dat thans en heel recentelijk Kirkook het voorwerp maakt van aanvallen van ISIS een stad die echter als veilig door het CGVS beschouwd wordt. ...

(...)

Dat de beslissing dient te worden vernietigd.

Dat de actuele toestand in Kirkook klaarduidelijk verergerd is sinds verzoekende partij het land verlaten heeft.

Dat de recente aanvallen waarvan melding de informatie van het CGVS voorbij halen.

Deze informatie dateert echter van 26.09.16.

Sinds september 2016 is de situatie echter veranderd, ook omwille van de toestroom IDP die vanuit de bevrijdde of nog te bevrijden steden vluchten, waaronder uiteraard ook ISIS leden die proberen te vluchten...

Dat allermindstens de subsidiaire bescherming dient te worden toegekend."

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker duidt nergens *in concreto* hoe artikel 17 van het KB van 11 juli 2003 *in casu* geschonden zou zijn. Bijgevolg wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

3.2. Verzoeker duidt evenmin welk beginsel van behoorlijk bestuur hij benevens de motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht geschonden acht. Verder geeft hij niet aan op welke wijze dit zou zijn geschied. Derhalve wordt ook deze schending evenmin dienstig aangevoerd.

3.3. Dient voorts te worden opgemerkt dat richtlijnen geen directe werking hebben. Een richtlijn kan wel directe werking hebben in de Belgische rechtsorde wanneer de omzettingstermijn voor de betrokken richtlijn is verstreken en indien zij duidelijke en onvoorwaardelijke bepalingen bevat die geen verdere substantiële interne uitvoeringsmaatregel door de communautaire of nationale overheden behoeven om het gewild effect op nuttige wijze te bereiken.

De omzettingstermijn van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van deze verleende

bescherming, verstreek blijkens artikel 38 van voormelde richtlijn op 10 oktober 2006, datum waarop deze ook effectief in Belgisch recht werd omgezet.

3.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.5. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de Commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM is dan ook niet aan de orde.

3.6. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.7. Verzoeker stelt zijn land en regio van herkomst te hebben verlaten omdat Daesh hem gedwongen wilde rekruteren om voor hen gepantserde daken voor voortuigen te maken.

Omtrent deze vrees wordt in de bestreden beslissing echter vooreerst met recht gesteld:

“Zo is het weinig plausibel dat Daesh u zou willen rekruteren om voor hen gepantserde auto-onderdelen te maken. U bent immers een Koerd uit Kirkook, een stad die nooit door Daesh bezet is geweest en met een sterke aanwezigheid van Koerdische Peshmerga troepen (zie blauwe map: Washington Kurdish Institute, Kirkuk – Peshmerga Resilience and Triumph Against ISIS; ISW Iraq Control Map 25/11/2015). Het is bijgevolg niet evident dat Daesh u zou willen rekruteren. Bovendien heeft Daesh niet de middelen in Kirkook zelf om dat van u af te dwingen.

Eveneens toont u geen enkele sympathie voor Daesh. Bijgevolg zouden uw werkzaamheden voor hen veiligheidsrisico's kunnen inhouden. U bent dan immers op de hoogte van de identiteit van enkele van hun leden en hun locatie. Geconfronteerd met het weinig plausibele karakter van uw asielrelaas geeft u

te kennen dat Daesh uw ervaring wil, aangezien u hetzelfde werk ook al voor de politie van Kirkuk heeft gedaan (CGVS, p. 10). Uw verklaring versterkt echter de ongeloofwaardigheid van uw verhaal. U blijkt immers een goede band met de politie van Kirkuk te hebben, waardoor de veiligheidsrisico's voor Daesh enkel toenemen. U bent er bijgevolg niet in geslaagd om uw vrees voor vervolging aannemelijk te maken."

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven te ontcrachten. Waar niet ontkend kan worden dat zich in Kirkuk mogelijk aanhangers, leden en slapende cellen van Daesh bevinden en dat Daesh bepaalde mensen – waaronder metaalbewerkers – rekruteert, doet dit echter geen afbreuk aan het gegeven dat het omwille van de voormelde redenen niet aannemelijk is dat Daesh uitgerekend verzoeker gedwongen zou willen inlijven in de stad Kirkuk.

Verder wordt in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd:

"U verklaarde bovendien dat men u met de dood heeft bedreigd en precies wist waar u woonde (CGVS, p. 7 en p. 11). Uw ouders die nog altijd op datzelfde adres wonen hebben echter nooit problemen gekend, noch zijn Daesh-leden u komen zoeken bij u thuis (CGVS, p. 11). Niets wijst erop dat er zich werkelijk vervolgingsfeiten hebben voorgedaan."

Verzoeker laat deze motieven ongemoeid. Het is totaal niet geloofwaardig dat verzoekers ouders gewoon op hetzelfde adres zouden blijven wonen indien verzoeker werkelijk werd gevisieerd door Daesh. Evenmin is het geloofwaardig dat zij daarbij nooit zouden zijn benaderd en nooit enig gevolg zouden hebben gekend van verzoekers weigering om Daesh te vervoegen.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met reden vastgesteld:

"Ten slotte bent u bijzonder vaag over de bedreiging zelf. Gezien het algeheel ongeloofwaardige karakter van uw asielrelaas is dit een versterkende factor die nog eens de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen bevestigt. Gevraagd naar een gedetailleerde beschrijving van de bedreiging ontwijkt u eerst de vraag en vervolgens blijkt u niet in staat om concrete details mee te geven (CGVS, p. 11). Bovendien zijn er tegenstrijdigheden in uw summiere verklaringen. Zo beweert u in een eerste verklaring dat u zowel bij het 2e als 3e telefoongesprek met de dood bedreigd bent geweest (CGVS, p. 7). Naderhand meent u enkel in het derde telefoongesprek bedreigd te zijn geweest en bestond de bedreiging in het tweede gesprek enkel uit een opsomming van uw naam en woonplaats, wat u als bedreiging opvatte (CGVS, p. 11). Daarnaast zou u bij het tweede gesprek nog 10 dagen bedenktijd hebben, wat vreemd is gezien u bij het eerste gesprek al de telefoon neerlegde toen men over Daesh begon te spreken. U veranderde zelfs uw telefoonnummer. Allemaal duidelijk tekenen dat u geen interesse toonde. Het derde gesprek is al na 7 dagen en men bedreigt u al meteen met de dood (CGVS, p. 7). Het is echter volstrekt onduidelijk hoe u zich dan bij hen moest voegen en hoe u met hen contact moest opnemen. Dit is duidelijk essentiële informatie om zelfs maar te kunnen ingaan op hun verzoek. Na herhaaldelijke confrontatie moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 9-11)."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Hij beperkt zich immers tot een verwijzing naar de vrees die eenieder in Irak koestert jegens Daesh, de algemene situatie in Irak en Kirkuk, de gruwelijke reputatie van Daesh en tot de bevestiging van zijn eerdere gezegden. Hiermee doet hij geenszins afbreuk aan de voormelde, concrete, omtrent deze verklaringen gedane vaststellingen. Bijgevolg blijven deze vaststellingen onverminderd gehandhaafd.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde asielrelaas.

De neergelegde documenten (administratief dossier, map 'documenten') kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.8. Gelet op de hoger gedane vaststellingen inzake het asielrelaas, toont verzoeker niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Omtrent de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, blijkt dat verzoeker in het verzoekschrift uitgebreid uitweidt over de (veiligheids-)situatie in de provincie en de stad Kirkuk.

Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er echter geen behoefte aan bescherming indien de asielzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt.

Bij de beoordeling of de asielzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade loopt, of toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in een deel van het land van herkomst, wordt rekening gehouden met de algemene omstandigheden in dat deel van het land en met de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige, duidelijke en gedetailleerde wijze uiteengezet waarom niet kan worden aangenomen dat de situatie in de Koerdische autonome regio in het Noorden van Irak (KAR), bestaande uit de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja, van zulke aard is dat deze beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De motieven die dienaangaande in de bestreden beslissing zijn opgenomen vinden steun in het administratief dossier en zijn pertinent en terecht. Uit de informatie die verzoeker aanhaalt in het verzoekschrift blijkt voorts geheel niet dat de situatie in het Noorden van Irak sedertdien dermate zou zijn gewijzigd dat deze zou beantwoorden aan de criteria zoals bepaald in voormelde bepaling.

Verder wordt op basis van de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie') terecht vastgesteld dat het voor verzoeker als etnische Koerd mogelijk is om op een veilige en wettige manier te reizen naar, zich toegang te verschaffen tot en legaal te verblijven in voormelde regio. Verzoeker laat deze motieven in de bestreden beslissing zijn opgenomen ongemoeid.

Derhalve dient nog te worden onderzocht of van verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij zich in de KAR in het Noorden van Irak vestigt. Hierover wordt in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd:

"Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in Noord- Irak vestigt.

Hoewel u in Kirkuk bent geboren heeft u tot uw 10e levensjaar in Erbil gewoond (CGVS, p. 10). Hoewel u aangeeft er geen familie te hebben (CGVS, p. 5), bent u wel bekend met de stad. U weet immers nog heel precies dat u in de wijk Binslawā in Erbil heeft gewoond (CGVS, p. 3). U bent een etnische Koerd en het Sorani is uw moedertaal, tevens de meest gesproken taal in Iraaks Koerdistan. U bent metaalbewerker van beroep en u heeft reeds een eigen zaak uitgebaat in Kirkuk (CGVS, p. 6-7). Uw vader is de eigenaar van een handelszaak in zuivelproducten (CGVS, p. 4) en uw vader heeft u een aanzienlijke som geleend voor uw reis naar België (CGVS, p. 9). Men kan redelijkerwijs aannemen dat uw vader over de middelen beschikt en zich bereidwillig verklaart om u te blijven ondersteunen, ook als u zich elders binnen de KAR zou vestigen. Er mag dan ook worden aangenomen dat u, die voldoende zelfstandig en initiatiefrijk genoeg is om naar Europa te reizen en zich in een vreemde gemeenschap te vestigen, bij terugkeer naar het land waarvan u de nationaliteit bezit, in staat is om buiten uw regio van herkomst in uw levensonderhoud te voorzien."

Verzoeker onderneemt niet de minste poging teneinde deze motieven te betwisten of weerleggen. Derhalve blijven deze onverminderd overeind.

Op basis van de voormelde vaststellingen dient te worden besloten dat verzoeker in de KAR in het Noorden van Irak beschikt over een intern vestigingsalternatief in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg is er met toepassing van deze bepaling geen behoefte aan (subsidiare) bescherming in hoofde van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf september tweeduizend zeventien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS